

Dat was een enorme discrepantie. Maar dat argument kon niet gebruikt worden omdat het pas na het seizoen einde bekend kon worden. Wij werden weggecijferd met een argumentatie die geen steek hield. Er zat dus, dat is wel overduidelijk, iets anders achter.’’

Pensioen

Hoe voel je dat nu zelf aan, te moeten werken zonder vaste structuren?

“Ik heb er geen behoefte meer aan. Beter gezegd, ik heb er wel behoefte aan, maar ik wil het niet meer. Ook geen directeur meer spelen. Omdat ik te veel zelfvoldoening heb in het acteren, wat ik vroeger ontlopen ben. Dat heb ik mezelf onthouden, omdat ik structuren wou maken. Maar ik heb die organisaties altijd opgezet om die, wanneer zij op dreef waren, aan iemand anders door te geven. Zo hoopte ik in de Beursschouwburg de organisatorische structuur aan Hugo Meert over te geven. Maar hij had andere ambities. Toen de Werkgemeenschap daar tot leven kwam, ervaaarde hij dat, geloof ik, als een bedreiging van zijn artistieke ambities. Hij wou zelf leiding geven en niet deelnemen aan een groepsgebeuren. Hij is iemand die zelf richtlijnen wil geven, zijn eigen besluiten a priori voor enig zaligmakend beschouwt, niet iemand die wil werken naar de richtlijnen ontstaan vanuit een gemeenschap. Ik vind dat een directeur alleen nodig is omdat iemand de volmacht moet hebben een handtekening te zetten. Die volmacht of macht, moet hem door anderen gegeven worden. Macht grijpen en naar eigen inzicht gebruiken is helemaal iets anders dan macht krijgen en die met voortdurende controle en rechtvaardiging hanteren. Zo was dat in de Beursschouwburg en zo was dat in het Brialmonttheater. Ik wou steeds iets verwekken, een instrument, waarin ik mij dan als speler, als acteur zou kunnen terugtrekken. Ik deed dat omdat anderen het niet deden. Ik ben daarmee begonnen in het Theater op Zolder. Ik vond toen dat ik het beter kon dan Tone. Ik denk ook dat dat zo is. Ik kan beter structureren dan Tone, maar Tone kan andere zaken. Ik wil trouwens opnieuw iets doen met Tone. Maar ik mis dat niet, directeur spelen. Ik mis wel een degelijk milieu waaraan ik mij als acteur zou kunnen overgeven. En ik ben niet alleen om dat te missen. Zie maar eens hoeveel enkelzangers er in ons theater zijn.”

De vzw Brialmonttheater blijft wel bestaan?

“Inderdaad. Je weet nooit. Al was het maar voor het geval ik die nog nodig heb. Om, wanneer ik geen werk meer heb, toch nog iets te kunnen opzetten, of gewoon om mezelf sociaal te kunnen handhaven, om opnieuw ingeschreven te kunnen worden.”

Dat wegvallen van zekerheid op uw leeftijd, valt dat zwaar?

“Dat is héél erg, ja. Kijk, ik ben

ondertussen 58. En nu word ik plots geconfronteerd met een onzekerheid omtrent de toekomst. Ik weet niet eens hoe het zit met mijn pensioen. Alle sociale zekerheid werd mij ontnomen. Een theater moet kunnen verdwijnen. Akkoord. Maar daarbij moeten de sociale aspecten in acht genomen worden. Ik denk aan mezelf en aan de anderen. Dat sociale aspect wordt totaal vergeten, hoewel ik er om gevraagd heb bij Poma en bij die Jezuïet, die voorzitter is van de

*boven:
TV-film “Het koperen schip”
(Dries Wieme)
onder:
Dries Wieme
in “Springen”*